12 september 2013, Remco

Daar liggen we dan, onze ogen nog maar net open en de dag is al weer begonnen. De Chinezen zijn overal, ze chatten, bellen en praten luid. We hebben geslapen in een cabine van 4m2 waar 6 mensen in kunnen slapen. Wij slapen met 4 mensen in een cabine, gelukkig niet met 6. Gelukkig voor nummer 5 en 6 dat ze er niet zijn, want klimmen als een aap moet je zeker, om daar helemaal boven te komen. Wij hebben prima geslapen, ondanks de harde bedden, te lage kussen en het schokken van de trein. Om 9.15uur komen we aan in Kunming, met onze tassen om ons lichaam zijn we een attractie om te zien. Een te grote tas achterop de rug en nog een tas voor het lichaam. We nemen een taxi naar ons hostel. Gelukkig is het een taxi met meter, de meter gaat aan als je instapt. Voor mij een goed gevoel, heb ik niet het idee dat we opgelicht worden. De chauffeur gaat gewoon rijden en vraagt niet eens waarheen. De man was erg onbeleefd en wilde niet eens kijken waar we naartoe moesten. Ze hadden een soort hokje om zich heen gemaakt, zodat de klanten hun niet kunnen aanraken. Na een korte tijd, dacht ik: weet jij waar wij naartoe moeten dan? Dus klopte ik op zijn hokje, misschien iets te hard “ per ongelijk “. Het hokje ging zo hard heen en weer, dat de man van schrik de auto stop zet.

Zo, nu kunnen wij even vertellen waar we naartoe gaan. Ilja laat op haar telefoon zien, waar we naartoe moeten. De man reageert niet eens, hij kijkt wel maar ziet niets. Weet je het nu? Hij heeft geen idee waar het is.

Hoef je niet te onderhandelen, moet je op je hoede zijn dat de chauffeur niet teveel om rijdt.

Hij belt en rijdt, zonder te laten blijken dat hij weet waar het is. Uiteindelijk weet hij waar het is en komen we uit waar we moeten zijn. We betalen hem 17,00 kiki's, ik kijk hem niet aan, pak de spullen en lopen zo weg. Ons Hostel heet (hou je vast)Kunming upland Youth hostel. We worden begroet door 2 dames achter een buro, krijgen de sleutel en lopen naar de 3e etage. Het ziet er goed uit, alles schoon en jawel een zacht matras. Alles is weer goed, zeker als de kamer meevalt. We hebben eigenlijk wel zin om gelijk een wandeling te maken. Na een kleine installering in de kamer, gaan we aan de wandel. We zijn vlak bij het park, na 5 minuten lopen we al in het park. De parken hier zijn echt gemaakt voor entertainment, ook dat merk je gelijk. We worden ontvangen, door mensen in Disney pakken. Maar al snel merken we dat het geen kermis attractie is. Iedereen die hier rondloopt is relaxed, lekker aan het fotograferen en aan het wandelen. Ook hier drijven de lotus bloemen in de vijvers en sommige zijn nog in bloei. Vanuit de verte horen we muziek, wij rennen er naartoe. En ja hoor er wordt ook gedanst. Binnen 10

minuten staat het hele plein te dansen, wat is dit nou. Verbaasd en genietend lopen wij langs al deze mensen. Het zijn kleine groepen mensen en allemaal hebben ze hun eigen muziek. Ineens ben ik Ilja kwijt, ik kijk om me heen en ja hoor daar staat ze. Ze is gevraagd door een oude man om te dansen. Ilja heeft de man in een houtgreep en de man komt een halve meter van de grond. Zo, die zal die arme man, wel even alle hoeken van het plein laten zien. Nu is Ilja de atractie, iedereen stopt met dansen, de muziek stopt. Ilja trekt zich er niets van aan, jij hebt mij gevraagd, dus dansen zal je. Na deze mooie dans, in een kring en natuurlijk niet die onzin die ik weer uitkraam. Hebben we genoten van al die dansende mensen. Wel raar ineens, dit verwacht je wel in zuid Amerika en niet in China. Van al dat gewandel en gedans krijg je natuurlijk trek. Een plaatselijke bakker, heeft ons heerlijke broodjes verkocht. Met dit eetwaar, zijn we terug gegaan naar het park en hebben een mooi plekje langs de vijver gezocht, om het op te eten. Terug in het hotel, nemen we even een pauze die ze ook wel een een siësta noemen.

In de avond gaan we op zoek naar eten, met mijn revolver gaan we op jacht, naar eten.

Langs het park bevinden zich wat restaurantjes en eentje ziet er goed uit. Het is er vrij druk, dus worden we in een toeristen hoek gedouwd. Ergens achterin, tussen de dozen en de leeggedronken flessen staat nog een tafel. Wij hebben het samen natuurlijk gezellig dus maken we er het beste van. De kok en de serveersters doen af en toe een rookje en doen dat in het hoekje van de café, bij ons dus. Je kan goed zien, dat ze het naar hun zin hebben, ze lachen met elkaar dollen en roken.

Op de menu kaart staan alleen maar Chinese letters, dus wat eten we vandaag? Wijzend naar 3 gerechten met de ogen dicht, kiezen we een gerecht. Het wordt dus, patat, gebakken banaan en een wokgerecht. Mooie combi zullen ze wel gedacht hebben, ach het was te nassen. Tijdens onze wandeling terug, waren de mensen nog steeds aan het dansen. Wij zijn ook gaan dansen, alleen ons bedje in. En voor de nieuwsgierigen het was geen paaldansen:P